

LA CAMPANA DE GRACIA

¡¡SAN JAUME Y A ELLS!!

Estampa que recomanem á tots los liberals que se sentin capassos de empunyar lo fusell.

ARE ES L' HORA.

grans mals grans remeys. Pateix lo malalt: miréu-lo: ab ulls anguniosos busca lo remey: se l' aplica: encare no l' hi toca la pell ja sembla qu' esperimenta un consol inesplicable.

Y aixó que quan la malaltia va declararseli, s' ho mirava ab la mes completa indiferència: l' hi deyan que estava groch y no'n feya cas— «Mentre puga caminar esclamava, la mort no'n fa cap por.»

Pero are que jau se lamenta es veritat; pero entre llàgrima y llàgrima, entre gemech y gemech no hi ha remey que no prohi per dolorós que siga.

Teniam no mes que una columna que treballava contra dels carlins.

¡Pobre C. brinety! Ab quina valentia 'ls perseguias! Hasta quin punt cumplias ab lo tèu deber! Hasta quin punt duyas la tèva honra militar!...

Alpens es la sèva tomba: cau ferit cara á cara al enemic. La sèva columna espera reforços que no venen: per últim s' entrega al enemic.

«No l' hi podíam enviar molts dies endarrerir los batallons de forsa ciutadana, que després de sa mort han sortit á la campanya?»

«Es per ventura que las autoritats esperaven sols que morís lo pobre Cabridet per donar la sèva venia á que sortís lo poble á la campanya?..

¡Ah! Que mals aném, quant únicament sabéu conmoure'ns á cada xurriacada que cau sobre la nostra esquena!...»

L' exèrcit està indisciplinat: no obedeix á sos geses: aquests per altra part rarament se fan dignes de la obediència

L' exèrcit experimenta derrotas tot sovint: abandona 'ls punts que se l' hi confian: capitula vergonyosament: se bat sens' órdre ni concert: es mes aviat un destorb que una defensa.

«Ab que podem sustituir al exèrcit?.. Ab lo poble; no mes que ab lo poble: ab aquests batallons de milícia ciutadana, compostos de treballadors, de honrats pares de família, que deixan lo treball, que abandonan las donas y 'ls fills per salvar la causa de la República.

Pero son pochs: es necessari armarne més: porque la cosa vaja com cal, convé fer un alsament á lo menos de vuitanta ó cent mil homes: no ferho aixís, es no fer res.

Pero..... ¿ahont son las armas?.. Ah! Nos faltan armas: armas per Déu: aprofitém lo bull! pero fins y quant no vindrán?..

S' espera acàs per durlas que tinguém d' anar á venjar als venjadors del pobre Cabrinety?... S' espera que algun dia vinga á consternarnos la notícia d' haver los hourats voluntaris sufert un descalabre mortal? S' espera sentir los plors desgarradors de mil familiars?.. Ah! que Déu no permeti aquesta vergonya!...»

Igualada 's resisteix heroicament: espera reforços y no n' hi van: ¡trenta sis horas de foch! aixó es horrible. Per últim cau: los carlins trepitjan los carrers de la valenta vila.

¿Qui'n té la culpa?.. Las autoritats diuen uns! lo que desde Madrid nos manin, esclaman altres: la falta de recursos á que estén condemnats, porque l' govern de Madrid ha de tenir cap en massa objectes diuen molts.

¿Quin es lo medi millor d' evitarlo? Construir una junta de salvaciò y defensa.

Constituimla donchs. Dit y fet. Pero aquesta Junta necessita facultats extraordinàries per poder obrar ab energia: las demana, las espera, l' esperit públic s' impaciente: de l' impaciencia l' hi vè'l fastidi, y sembla que no falta mes sino la segona ediciò dels fets d'

Igualada perque 's veji la necessitat de aquelles ditzosas facultats extraordinàries...

¡Oh dessidia malehida!..

Mentre campan los carlins per un cantò, per l' altre 'ls republicans furiosos, aquells que s' estiman mes un desordre que un dia de festa major, sembran la discordia per tot lo país.

Un dia es Málaga, l' altre dia Cádiz, l' altre Jerez, l' altre San Lúcar de Barrameda.

«Ordre y energía esclama 'l país y las Corts tant tranquilas!..»

Ve lo de Cartagena, lo de Murcia: vè lo d' Alcoy...

«Ordre y energía!.... Y en Pí y Margall tan fret buscant inutilment qui 's presta á ser ministre ab ell.

Per últim Valencia segeix lo fatal camí.... per tot Espanya desordres, arbitraritats: la llei desterrada de per tot arréu: de per tot arréu l' autoritat desconeguda.... ¡Ahont aném á parar?.. A l' anarquia, al caos, á la disolució, á la vergonya....

Pero al últim la majoria posa enteniment: elegeix á n' en Salmeron president de la República: aquest promet fer respectar la llei y castigar inexorablement á qui falti á n' ella...

Are que las cosas estan en aquest punt ¿podrà realisar aquest propòsit?

Ah! Perqué l' Assamblea havia d' esperar tant y tant a perdre aquesta resolució salvadora? Diguéume ¿perqué?

Es que á n' aquí ningú pensa: ningú preveu: ningú s' anticipa als aconteixements: tothom espera que vinga 'l mal per aplicarhi 'l remey, y lo que s' podría evitar s' espera que s' realisi, per mes que aquest sistema tinga de costarnos rius de sanch y de diner.

Y si no s' hi posa remey immediatament: si tots los republicans de bè no s' uneixen per castigar als malvats inexorablement: sino treyen de cop tots los recursos que posseim: si esperem a consumirlos de mica en mica, sense mes profit qu' engreixar ab ells als nostres enemicos, morirém dolorosament, després de una llarga y terrible agonia.

Autoritats, govern, corporacions, poble republica: penetréus d' aquestas ideas: ara es l' hora de salvarnos ó de pèdrrens.

Nos salvarém trayenthò tot á la vegada.

Nos perdrém trayenthò tot de 'n mica en mica.

Ja s' ha acabat los temps de las contemplacions: es precís salvar lo malalt per medi dels remeys mes heróichs, ó evitarli aquests terribles é inútils sufriments, entregantlo al garrot vil de Carlos VII.

Y avants de fer aixó últim, clavémnos un tiro!

BATALLADAS

L' obrer té 'l dret de millorar la sèva situaciò.

Aquest dret l' hi imposa un deber: lo de fer tots los medis per millorarla.

Y avuy per avuy, establert lo reynat dela democracia, proclamada la República, á punt de desarollarse la federaciò ¿ahont té 'ls millors medis d' emanciparse?..

«No 'ls té per ventura en aquesta situaciò que l' hi garanteix tots los drets, las de associaciò y de manifestaciò y de propaganda sobre tot; que ab lo sufragi universal l' hi posa á las sèves mans lo govern del Estat y la confeció de las lleys; no 'ls té en aquesta situaciò que davant de la llei l' iguala ab l' home mes alt, ab lo mes poderós, ab lo que fins are ha sigut lo mes privilegiat?..

¡Ah si 'u comprengués aixis! Farsants diria als capitossos que en lloc de predicarli concordia, reflexió y órdre, l' hi cridan guer-

ra, y odi y bullanga: ¡Farsants! los diria. Vosaltres voléu que perdém en un dia lo que en tants anys hem guanyat; perque nosaltres mentres estén oprimits nos espleteu y 'l dia en que nosaltres mateixos poguéssim regirnos, bè sabéu prou que s' hauria acabat la vostra direcció, que tan cara 'ns costa y que á tants perills nos llença.

En l' any 1854 una revolució política axoplà l' esfera d' acció dels obrers.

No tenian dret de reuniò y d' associaciò y l' alcansaren: nc tenian dret á fer huelgas y se 's concedí

Pero ay! Alguns dels que sempre han abusat de la bona fé de la classe obrera la llansaren pèl camí de las exigencias desmesuradas, l' hi feren cometre excessos, l' hi feren rompre 'ls límits de la conveniències y de la justicia y dos anys mes tard l' obrer ja no podia treballar sense que presentés al AMO que amo 's deya 'l burgès, la llibreta en que estés certificada la sèva bona conducta.

Quanta vergonya! Pero ¡quina llissó!

Elio digué:

—¡Guanyarem! Tenim un general molt bò.
—¿Qui es aquest general? l' hi preguntaren.
—¿Qui es? lo partit republicà....

Federal: aixó es hitòrch: la nostr' honra està so's en demostrar al gefe carcunda, que si aquest general fins are ha dormit, ja està despert y bén despert...

Alguns periódichs han fet corre que la França 's disposava á regoneixe 'ls carlins com a beligerants.

Mes valdria que ho digués clar que no pas que per sota má 'ls ajudés, mentintnos una amistat que no 'ns professa.

A lo menos treuriem d' entre mitjs l' hipocrisia de una República fingida, regida per fingits republicans.

¡Que ho fassa 'l govern, y que ho consenti 'l poble francés, y aviat la bandera blanca del conde de Chambord serà la mortalla de la República francesa!

Deya un vell bastant malaltis:

—No 'ls acabaréu pas los carlins, perque no faréu com nosaltres varem fer en la Guerra Civil: llvors, cada liberal era un soldat que 'ls combatia sens descans y avants hauriam mort tots que consentir lo seu triunfo.

—Escoltéu, y advertiu per endavant que respecto y venero la vostra decissio; pero diguéume ¿A quin any empunyáreu las armas tota la milícia?

—A l' any 35.

—Ja 'u veyéu! Havent comensat la guerra á l' any 33, tardareu dos anys en aplicar aquest remey heróich, y no l' aplicáren, sino quan no poguereu passar ja per altra cosa.

Aixís es sempre 'l mon: are estéu un poch malalt: vos créeu que aixó no será gran cosa y qu' ell mateix se n' anirà; pero ¡amigo! la malaltia creix y al cap-de-vall si no n' hi ha prou ab sangoneras y sangrias, hasta mitj cos vos deixariau tallar, si fos possible d' aquesta manera que l' altre mitj visqués.

—Pero ja 's hora de que s' fassa lo que nosaltres ferem.

—¡Ah! ab aixó estém conformes.

Diu que entre las partidas hi van molts soldats de Alpens, de Bagá y de Igualada, vestits ab lo mateix uniforme y haventne únicament canviat lo ros per la boina.

D' aquesta manera pagan l' augment de sou que 'ls ha dat la República y las consideracions que 'ls ha tingut al deslligarlos de la bárbara arbitrarietat de l' ordenansa.

¡Quina gent mes agrada!

Creixen los carlins: lo govern no té recursos....

Donchs vinga dividir l'Espanya: vinga perturbarla, viuga engreixar als enemichs de la civilisació, viuga imposar contribucions forsosas á las ciutats mes importants, contribucions que s'gastan en bacanals indignes...

Qualsevol diria que en Posas y altres promovedors d'aquests disturbis tornan á ser matines com al any quaranta vuit!

Los diputats de la minoría, veuen que en l'Assamblea vot son trumfos: donchs cap á fer cantons.

Imaginan que poden guanyar á l'Assamblea, donchs cap á Madrid.

Y d'aquesta manera ensenyen al poble á jugar ab dos jochs y á fer la trampa....

Y escoltéulos que encare us parlarán en nom de la moralitat y de la decencia política!...

Miserables!

Lo govern de la República declara *piratas* als barcos de la Esquadra que moguts per mitja dotzena d'enemichs de la República s'han insubordinat.

Piratas de la República! Els la destruirán si no 'ns unim tots los bons y tots los honrats per ferlos cara.

A CABRINETY.

SONET.

Ha mort com un valent: ja la sort dura
Un martir més á nostra causa dona.
¡Ha mort! teixiu la fúnebre corona
Que ornará sa callada sepultura.

Si á Cabrinety, ¡negra desventura!
L'ha mort la traició que l'odi encona;
La fama que 'ls grans fets per tot pregona
A un martir mes eternizar procura.

Si l'enemic alenta una esperansa
Es que ab ta mort lo seu triomf somia;
Mes, no serà; que recordant ta gloria
Lo liberal osat, dirá: - *Venjansa!!!!*
Ton nom, victoria li dirá en prop dia,
Y á tú 't dará *ta mort, vida* en la historia.
ALÁ.

LA CAMPANA toca á morts per la vila heròica de Igualada.

Privada d'ausili combat durant 36 horas ab las forsas reunidas de tota la facció de Catalunya.

La vila cau quan ja no hi havia medi humà de sostenir-se; pero cau quan tenia al seu voltant mes de cinc cents de sos enemichs fora de combat.

D'això se 'n diuhens derrotas gloriose!....

Aquest tísich que s'anomena carlisme tractant d'alsar un pes superior a las sèvas forsas aviat aclucara l'ull llansant glopades d'envenedada sach:

Llavors LA CAMPANA que avuy toca a morts tocará á festa.

**
¡Qu'horribles son los detalls del saqueig d'Igualada!...

Criatures mortas á bayonetassos, casas cremades, fabricas arboradas, lo robo desvet, la violació, l'insult: ¡veus' aqui 'ls medis que emplean los enemichs de la civilisació moderna!

Ah! que bè 'ns diuhens lo que farian demá que per desgracia triunfessin....

Pero no triunfarán. Lo poble republicà primer perderà las dents y las unglas que la república!...

Ja tenim govern, lo qual en aquests temps es una gran cosa.

Tenim lo govern de 'n Salmeron, qui entre-mitj del desordre general nos parla d'ordre, entre-mitj de la rebeiló constant nos parla de llei, entremitj de la general indisciplina nos parla de disciplina... .

Y ab tal accent de decisió nos parla, y ab tal energia executa sos propòsits, y de tal manera inspira sos actes en l'esperit de justicia, qu'entremitj de la tempestat desfeta qu'assos

la á Espanya, descubrim un raig de llum consolador, que 'ns alenta á seguir endavant... endavant y fora...

Oh! que tots los republicans honrats; que tots los que no fan política per negoci, ni per ambició apoyin ab tota energia aquest govern y la república quedará salvada.

Salmeron es un filosof y es un home de bronze.

Ell pensa, y no 's mou may dels dictats de la sèva conciencia.

Avants que doblegerse 's trencá.

No obra may guiat pels interesos de partit ni menos pels interessos personals; obra inspirat tant sols en l'esperit de justicia.

Salmeron es un home digne de la nostra causa: siguém nosaltres homes dignes d'ell.

Alguns diuhens qu'en Salmeron es reacció-nari.

Pero es que alguns per revolució entenen moure brega pels carrers, desobeir las lleys, fer-ho tot á garrotadas y emular las glories dels carlins.

La revolució es progressar ordenadament dintre de lleys que en res s'oposin á la marxa del progrés; y en aquest sentit en Salmeron que vol restablir l'ordre y empindre reformas es l'home mes revolucionari que hi ha á Espanya.

Pel camí de la turbulencia es probat que 's vá á la reacció: pèl camí del ordre y de la legalitat se vá á las conseqüencies lògicas de nostre sistema.

Los carlins entran á Moyá, perque 'ls cébres batallons de la Diputació tenen á bè abandonar la vila, sense motiu algun justificat.

Lo cabecilla Ton de la Grossa se 'n vá á la casa del republicà Llobateras, la troba tencada y tira la porta á terra, llença 'ls mobles per la finestra, 'ls incendia, y després ab tota la calma, de tauladas en aval deixa arrasat l'edifici.

Aquest acte de salvatisme es lo que 'ns faltava veure. ¡Que diria 'l mon si comensem á fer lo mateix ab las casas pertanyents á 'ns carlins!

L'entusiasta entrada de la Guardia Civil á 'n aquesta Ciutat, després d'haver abandonat a son gefe traidor que se l'havia endut cap a 'ns carlins, es la protesta mes gran que pot ferse per tot un poble contra la traició del exèrcit de la República y contra la negra causa del carlisme.

¡Ah! L'entusiaste que reyná ab aquest motiu es indescriptible!

Per pintarlo com cal no hi ha mes que dir que si l'infame Freixas l'hagués presenciat, s'hauria mor de vergonya.

Lo govern tracta de crear un cos de 30 mil guardias-civils.

Bon pensament!

L'últim acte que acaba de realisar aquest cos benemèrit nos prova que may nos farà baixar la cara de vergonya com altres cossos del exèrcit insobordinats, ni may serà traidor tampoc á la noble causa de la República.

¡Viva la Guardia Civil!

En sa arribada los guardias-civils, entremitj del entusiaste general marxavan imperturbables com de costum.

No es pas que 'l cor no 'ls anès com un'ala de colom; pero aquella cara acostumada á la marcialitat no 'ls feya gens de traició.

Lo traidor Freixa al arengar á la forsa que se 'n duya cap a 'ns carlins los parlà del Xich de la Barraqueta, dihent que era una vergonya pèl Cós, que fos gefe de una forsa del govern.

¡Qui 'ls havia de dir que 'l mateix Xich de la Barraqueta havia de cassar als mes compromesos en la negra trama!..

Los voluntaris d'Utrera han derrotat als voluntaris de Sevilla que anaven á perturbar l'ordre en aquella població. Los hi han pres canons, fusells y una pila d'elements de guerra.

¡Ah republicans de cartró! Molta aparençia, molt cridar, y al cap de vall per rebre una tunyina...

REPICHIS

Ja ha sortit un nou cabecilla.
Se diu Panxeta.

Los noms dels cabecillas carlins son de sainete.

Pero 'ls seus actes son de traidor de drama.
Al poble l'hi està reservat convertirlos en víctimas de una tragedia.

L'Assamblea francesa ha acordat donar una indemnisació de alguns milions al efecte de construir una Catedral en Canton (China).

Digne conducta dels diputats versallesos, que ensenyen la calva anant á las professioms y romerías!

Digne conducta dels diputats versallesos, que aviat en lloc de discursos dirán parts de rosari!...

Per aquest camí 's vá al Cel.

Si al menys, p'r bè de la França se'n hi anessin bén aviat!...

En Savalls féu rendir lo destacam
Bagá.

Vet' aquí lo que porta tenir soldats en baga.

En Carvajal passajantse per Andalucía 'ns feya 'l mateix efecte que 'l héroe de una zarzuela d'Offembach.

"Yo soy Carvajal
"¡Olé!"

"Yo soy Carvajal
"¡Chipé!"

A París s'ha passat una gran revista per obsequiar al Shah de Persia.

80 mil homes estaven formats en parada.

180 mil soldats en la sola capital de una república!..

Per coses bárbaras l'Europa devia dir lo príncep assiàtic.

Lo Cura Santa Cruz escomunicat pèl Papa diu qu'està en camí d'anàrseli á ajenollar als peus y demanarli perdo.

Jo, ab franquesa: si fos Papa, tindria por que al besarme 'l peu, no m'hi clavés una mossegada.

Fiat de llops!...

LO DESVARI.

À ROCH BÁRCIA.

¿Será cert? ¿No es la ceguera
la que 't porta á lo deliri?
¿Perqué causas tal martiri
á qui de tú 'l goig espera?
¿Perqué d'eix modo t'exaltas
contra 'ls que ab sa precaució
deixan temps, y sa rahó
vols convertirne tú en faltas?
¿Ets tú 'l mateix que ab tò dols
escrigueras, y, ab fè vera,
aquella carta que 'n'era

lo crit sant dels espanyols?
 ¿Ets tú l' Apóstol del PRET
 que ab ta ploma 'l mon captivas,
 y lo sentiment revivas
 de qui te lo seu cor fret?
 ¿Ets tú l' que un jorn (jorn de gloria!
 à la patria desvetllabas,
 y á sos fils 'ls hi cridabas
 salvessin sa gran historia?
 ¿Ets tú, en fi, l' que ab eficacia
 y ab esforços, may de sobra,
 ajudáres á que l' obra
 s' alsés de la DEMOCRACIA?
 Si ets tú l' que 'l mon per virtut
 devia un jorn coronarte,
 avuy 'l mon deu trobarte,
 Roch Barcia, desconegut.
 ¿Vols reformas evidents?
 Doncas calma ton desfici,
 que may s' alsà l' edifici
 ans de fer los fonaments.
 Ay si ab lleys inoportunas
 nostra fabrica aixequessim,
 molt just fóra que trobessim
 fera mort de baix sas runas!
 ¡S' ha salvat nostre ideal
 perque uns quants alucinats
 han deixat abandonats
 sos debers, tirantse al mal!
 ¡Y tú 'ls abonas! ¡qué anarhi
 dius es precis ab vigor!
 No, aixó no surt del teu cor;
 sols es fill de ton desvari.
 No pot ser; pus no es rahó
 aytal conducta traidora;
 tú creus cosa salvadora
 lo qu' es preocupació.
 Torna, Bárzia, à ton estat,
 pus lo poble que 't llejeix
 y t' atmira, regoneix
 que avuy t' has equivocat.
 Propala ab forsa y afany
 la epopeya del Calvari,
 pus seguint ab ton desvari
 rebrás al fi un desengany,
 que las ovellas sortidas
 del redil, vindrán al fi
 à seguir l' honrós camí
 que necessitan sas vidas.

SIMON ALSINA.

De la manera que van los cantons que s' han proclamat independents, los quals se divideixen y subdivideixen en mil trossos, aviat haurém de fer la federació de escaletes, comensant per fer la de pisos y cadascú dintre de casa-séva la dels quartos de davant ab la dels quartos del darrera.

¡Quina idea tendrán de la patria aquesta gent, quan d' aquesta manera ne fan llescas y rosegons, com si fos un pà de tres lliurus!...

Sembla que l' sol d' Andalucía tè la virtut de fondre l' cervell dels homes....

Y tant poch que 'n tenian ja!...

Los carlins al tractar de seduir á la guardia-civil, son los criminals que tractan de desfer la forsa que 'ls ha de custodiar una vegada caigan en poder de la justicia.

Tristany, Saballs, Miret y tots los demés héroes d' aquesta era petrolecsa (que mes meixen que venir lligats de peus y mans, custodiats per la guardia-civil)...

Se están formant dos batallons compostos de gesos y oficiais exclusivament, manats per oficiais generals.

A falta de pan buenas son tortas.

CANTARELLAS.

Dels carlins ab doscents duros
 se rescata qualsevol:
 si jo t' agafó nineta
 no 't torno per mil millions.

R.

Per ensiboraarme tuyas
 me dius que 'ts noya de prendas;
 mes d' aixó jo no 'n faig res
 que no tincu caixa de prestams.

Dius si 'm vull jugar dos quartos
 qu' es fals lo que 't vaig dir jo:
 alerta noya, no juguis,
 perque qui juga no dorm.

Ditxós qui 't busca y no 't troba
 repeteix sempre una nina:
 'xó ray: si no vol trobarme
 que s' en vaja ab las partidas.

Noya, tu 'm dius que jo tinc
 molt estrambòtic lo gust:
 creus tu que tenintlo bò
 fóra'ts ma promesa tú?...

DALDETA PUIG.

Los ministres que van cayent del poder
 passan desseguida a l' oposició.

Xacras monarquicas que comensan á tenir
 baldada á la República!

Las fragatas de Cartagena anaren á Alicant
 á cobrar una contribució foriosa.

Y aixó que Alicant es una ciutat que no
 pertany pas al Cantó de Murcia.

Pero aqui, com entre l' Apostolat de Jesucrist, hi ha Judas, que per trenta diners se
 venen la república.

Se 'ns diu que 's tracta de proclamar lo
 cantó de Sant Boy.

La Junta estará establecida en lo manicomio
 y la compondrán aquests monomaníachs que
 de 'n tant en tant surtan ab la rauxa de
 constituir l' Estat Català, sense veure que tot
 hom se riu d' ells ni notar que 'ls carlins aca-
 ban ja de menjarse las sèvas colossals orellas.

A Valencia forman part de la Junta del
 Cantó l' Arquebisbe, l' marqués de Cáceres y
 altres neassos dels de mes calibre.

Ja no mes nos faltava aixó per veure que
 per mes que las barretinas d' estam se tenyeixin
 de vermell, encare que semblin gorrofrigis, distan molt de serho.

En molts cantons dels novament procla-
 matis, las vilas y pobles se declaran indepen-
 dents y desligats de la capital.

Aviat semblaran quas de sargantana.

Encare que de las qua- de sargantana se 'n
 fassan mil trossos, tots ells bellugan.

Molts banyistas vo'drian que vingués á 'n'
 aquest port l' esquadra pirata de Cartagena:

Ho voldrian perque contan qu' entre 'ls cap-
 itossos de l' iusurrecció hi trobarian moltas
 carbassas.

Los carlins van á Estella.

Tothom tremola per aquella heròica vila.

No obstant al dia següent savia la nació que
 á Estella 'ls carlins se 'n' havian fet la estella.

«El ser civil

«es uu placer,
 «como en la noche
 «de San Daniel.»

Aixís deya antigualment la copla.

Are l' traidor coronel Freixas l' ha modifi-
 cada.

De la manera qu' ell la canta diu aixís:

«El ser civil

«es una pena,
 «como un la noche
 «de Sta. María Magdalena.»

Si 'ls versos son bunyol, es que son autor
 es tant bon poeta com bon guardia-civil.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR
 de la Campana.

Han remès xaradas que insertarem així que 'l torn los
 hi toqui, segons sou merit los ciutadans Gatilepis, Arbre de
 la Llibertat, Gestus, Falubet, Fullaraca

Giutada Miquel Macabris.—Alguna cosa de lo de vosté
 pot avançar: la major part no.—Un aprenent de poeta.—Inser-
 tarérem lo que 'ns envia.—Enmemorat de la Tresa.—Alguna
 cosa hi anirà, sino tot.—A. F. O.—Lo genero de la carta
 que 'ns envia està massa prodigat. l' epígrama y 'ls epitafis
 molt bò.—Un montauyés. Sallent.—Lo que 'ns remet des-
 mosra molt bona voluntat; pero adoleix de algun defecte.—

Daldet Puig.—Los versos de la sèva poesia estan perduts
 per falta d' accent y d' enunciació.—La comision obrera.—

Quedem en elers; si la cosa va endavant conti que no 'ns
 aformen.—Ala.—Contérem que quedara satisfech.—Fullaraca.—

Tant l' epígrama com la cantarella de vosté son fluxos
 de gracia.—Un republicano verdadero. Pe doni, en castellà
 no inseríem res.—Arbre de la Llibertat.—Las cantarelles que

'ns envia son bastan pausides.—Ordep Lojup.—Los cantars
 de vosté, encare que teneu forma regular, teneu un fondo
 tant superficial que no 's poden agafar.—M. J. M.—No hi
 trobarem lo compte.—To-net—Envíbi las xaradas que vul-
 ga; pero han de ser precisament en català.—Trifusa.—La

cuarteta de vosté es coix.—Primerech Dú.—Lo repich de
 vosté no sona.—Fa Junet.—Insertarem algo de lo que 'ns en-
 via.—Un Cerdà.—Los seus versos à Cabinet, encare que
 ben setets, no ofereixen res de notable.—Pasqua.—En l'
 articulo de vosté hi ha coses inimitables: la part descriptiva es
 bonica; la part doctrinal es menos acertada.—Si no l' incer-
 tem cregu que 'l guardarem ab agrado, perque revela que
 vosté coneix molt al poble y sup a la mà las seves preocu-
 pacions.

SOLUCIÓ

á la xarada y a la endavinalla del
 número anterior.

Per mes que la vil facció

ne causí DES TRUC-CIÓ horrible

son triunfo es impossible

n' es un SOMNI, una ilusió.

Boixompiifaig.

Las han endavinadas los ciutadans Primerench
 Dú, Gestus, y Un comich d' Horta.

Han endavinat no més que la primera los
 ciutadans To-net, Un sorge, L' arbre de la lliber-
 tat, Trifulca, Gratillepis.

XARADA

I

Voldria un primera
 sentí ab veu sonora,

qu' espresses á l' hora
 llibertat y fe;

que á aquells que dos-prima
 tant sant y hermos lema

ab boca blasfema
 y ab fets, ataqués;

que á aquell que de rabia
 hu y dos nit y dia

perque sols voldria
 lo temps absolut,

y tres-dos ab quatre
 qui com ell opina,

á aquet dintre 'l prima
 un crit de llanut:

finalment, que al poble,

que de virtut brilla
 y sang de Padilla

dints son pit rebot,

un viva ne dongui
 que ressoni á Espanya

per plans y montanya
 ab solemne tot.

CAMISOLA

II.

Agafaria un tot
 si estés primera

per acabà 'ls carlins
 y sa bandera;

y pera conseguirho
 tant jo faria,

que fins tot invertit
 menjar voldria.

JOAN DE L' ESCA,

ENDAVINALLA.

Tinch orellas y no hi sento
 tinch ulls y no hi veig lector:

apresono y no sò batle.

¡Encare no sabs qui soch?

B. M. O.

(Las solucions en lo pròxim número.)

Imp. de la V y F. de Gaspar, Ataulfo, 14.

I. Lopez, editor, Rambla, 20.